

ΤΑΧ. ΜΕΤΕΩΚΟΜΟΥΝΣΙΟΤΡΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργοιο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 63ο - ΤΕΥΧΟΣ 671 ●
● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἔχι στό συμβιβασμό!

Συνύπαρξις:

Συνύπαρξις, συνεργασία, συμφωνία, συμβιβασμός! Λέξεις, πού τείνουν ν' ἀπομονωθοῦν. Ὁ φανατισμός καί ὁ ἐγωισμός, ἡ πόλωσις, ὄχι μόνο στά κομματικά, διώχουν τό πνεῦμα τῆς συνεργασίας. Καί ὁμωσ! Σέ μία ἀληθινή κοινω- νωνία ὄλοι ἔχουν θέσι. Σέ μία πολυφωνική κοινωνία ἀκούγονται ὄλεσ οἱ φωνές, χωρίς φανατισμό καί ἐμπάθεια. Σέ μία ἀληθινή δημοκρατία ἔχουν τῆ θέσι τους ὄλοι οἱ πολίτες, πού ἀγαποῦν τὴν πατρίδα.

Ἐπομένωσ ὄλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄρα καί οἱ χριστιανοί, ἔχουν δικαίωμα καί καθῆκον νά κάνουν τὴν ἐπιλογή τους πᾶνω σέ διάφορα θέματα, χωρίς αὐτό νά σημαίνει χωρισμό ἢ διαίρεσι, πολύ δέ περισσότερο πόλωσι. Διαλέγουν μέ τά δικά τους κριτήρα καί ἐκφράζονται ἐλεύθερα. Ἄλλ' ἡ ἀγάπη σέ κάποιον πρόσωπο, ποτέ δέν σημαίνει μῖσος σέ ἄλλο πρόσωπο. Τό χειροκρότημα στόν ἕνα δέν σημαίνει φτύσιμο στόν ἄλλον.

● Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς καλεῖ στή σπουδαιότερη ἐκλογή τῆς ζωῆς μας. Νά διαλέξουμε: Ἡ τό Χριστό ἢ τό Διάβολο. Τό διαζευκτικό εἶναι ἀπόλυτο: Ἡ, ἢ! Ἡ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλον. Δέν εἶναι δυνατόν νά ταχθοῦμε καί μέ τούς δύο. Θα διαλέξουμε ἕναν ἀπό τούς δύο. Ἀποκλείεται συνύπαρξις καί συνεργασία τους.

Εἶναι δυνατόν νά δῶ δύο πολιτικούς ἀντιπάλους νά δίνουν τά χέρια καί νά ἀγκαλιάζονται. Δέν εἶναι δυνατόν ὁμωσ νά φαντασθῶ τόν Ἰησοῦ Χριστό ν' ἀγκαλιάζεται μέ τό Διάβολο. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι μεταβλητοί: γι' αὐτό καί δέν ἀποκλείεται προσέγγισίς τους. Δύο πρόσωπα ἀποκλείεται ν' ἀλλάξουν ποτέ: Ὁ Χριστός καί ὁ Διάβολος.

● Οὔτε ὁ Χριστός μπορεῖ νά γίνη, ἔστω καί λιγάκι, ἁμαρτωλός. Οὔτε ὁ Διάβολος μπορεῖ νά γίνη, ἔστω καί λιγάκι, ἅγιος. Οὔτε στό Χριστό μποροῦμε νά βροῦμε μία μαύρη κηλίδα, οὔτε στό Διάβολο μποροῦμε νά βροῦμε ἕνα ἄσπρο σημάδι. Ἄνα μάρτητοσ σέ ἀπόλυτο βαθμό ὁ Ἰησοῦσ Χριστός. Παναμάρτητοσ, ὄλος

ἀμαρτία, καί ἀμετανόητος σέ ἀπόλυτο βαθμό, ὁ Διάβολος. «Οὐδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν. Ἡ γάρ τόν ἓνα μισήσει καί τόν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνός ἀνθέξεται καί τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει» (Ματθ. στ' 24).

Συμβιβασμός ἀσυμβιβάστων

Ἦ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλον!

Οἱ χριστιανοί τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἄνθρωποι τῶν συμβιβασμῶν. Συμβιβάζονται θυσιάζοντας τήν ἀλήθεια, τίς ἀρχές τους, τήν πίστι τους, τό Εὐαγγέλιο.

—*Ἐ, τί νά κάνουμε; Μέ ὄλους πρέπει νά τᾶχουμε καλά!*

Λησμονοῦν, ὅτι ὅποιος τά ἔχει καλά μέ ὄλους, μ' ἓναν ὀπωσδήποτε δέν θά τά ἔχη καλά: Μέ τόν Θεό. «Εἰ ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἄν ἦμην» (Γαλ. α' 10). Στροφή στόν Χριστό σημαίνει ἀποστρόφη τοῦ κακοῦ· τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου.

• Ὁ πιό ἐπικίνδυνος πειρασμός τῶν χριστιανῶν εἶναι ὁ πειρασμός τοῦ συμβιβασμοῦ. Ὄταν ὁ Χριστός ἀρχισε τό δημόσιο ἔργο του, ὁ Σατανᾶς ἐμφανίστηκε συμβιβαστικός! Καλωσώρισε τόν Κύριο! «Ξέρω -τοῦ λέει- ποιός εἶσαι. Καί θά σέ συστήσω στούς ἀνθρώπους, πού δέν σέ γνωρίζουν. Εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ». «Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ» (Μάρκ. α' 25).

Γιά τό ἀσυμβίβαστο Χριστοῦ καί Σατανᾶ, ἀλήθειας καί ψεύδους δίδασκε καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Τό ἀσυμβίβαστο Φωτός καί σκότους τό παρουσιάζει στή Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή μέ χαρακτηριστικά παραδείγματα, μέ ἀλλεπάλληλα ἐρωτήματα (Β' Κορ. στ' 14-16):

«Μή γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνη καί ἀνομία; Τίς δέ κοινωνία φωτί πρὸς σκότος; Τίς δέ συμφώνησις Χριστῶ πρὸς Βελίαλ; Τίς μερίς πιστῶ μετά ἀπίστου; Τίς δέ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά εἰδώλων;».

• Ὁ Παῦλος, πού κήρυττε τή μετοχή

στόν Χριστό (Ἐβρ. γ' 14), πού κήρυττε τήν κοινωνία μέ τόν Χριστό καί μέ τούς ἀδελφούς (Α' Κορ. α' 9. Ἐβρ. ιγ' 16), πού κήρυττε ὅτι ὄλοι ἔχουμε μερίδα στόν ἴδιο κληρο (Κολοσ. α' 12), ὁ ἴδιος ἀπέκλειε οἰανδήποτε σχέσι μέ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου. Ἄλλο ἀγάπη στούς ἀνθρώπους, καί ἄλλο συμφωνία. Πολλοί προσπαθοῦμε νά συμβιβάσουμε τά ἀσυμβίβαστα. Ἐμεῖς συμβιβάζουμε:

- Χριστιανική καί κοσμική ζωή,
- Ἐκκλησία καί κόσμος,
- Πίστι καί ἀπιστία,
- Θεό καί Σατανᾶ.
- Μέ τά χέρια μας προσπαθοῦμε νά πιάσουμε καί τά δύο, μέ τό ἓνα τόν οὐρανό, μέ τό ἄλλο τή λάσπη.
- Μέ τά πόδια μας θέλουμε νά συμβιβάσουμε καί τούς δύο δρόμους· τόν ἓναν πρὸς τήν ἐκκλησία· τόν ἄλλον πρὸς τό κατώφλι τῆς κολάσεως.
- Ἐχουμε μία καρδιά, ἀλλά τό παίζει διπλᾶ, ἀφοῦ θέλει μέσα της νά χωρέση καί τίς δύο ἀγάπες, καί τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Μαμωνᾶ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ζητάει ὀλόκληρη τήν καρδιά μας, ἀφοῦ ὀλόκληρος Ἐκεῖνος προσφέρεται σέ μᾶς. Εἶναι ὁ Κύριός μας. Ὁλοκληρωτικά Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπᾶ.

Ἀντιρρήσεις

Πρώτη ἀντίρρησης:

—*Μά λέτε νά μὴν ἀγαπᾶμε τόν κόσμο, τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου;*

Ἄξι, δέν ἀπαιτεῖ κάτι τέτοιο ὁ Χριστός. Ὅλους τούς ἀνθρώπους θ' ἀγαπᾶμε. Ἀγαπᾶ π.χ. τόν ὅποιονδήποτε ἄνθρωπο, πού μολύνθηκε ἀπό τό ἔητζ, ἀλλά δέν συμφωνῶ μέ τό ἔητζ· πολύ περισσότερο δέν θέλω τή σφραγίδα τοῦ ἔητζ πάνω μου. Ἀγαπᾶ ὄλους τούς ἀνθρώπους, καί τούς πλέον ἀσεβεῖς, ἀλλά δέν συμφωνῶ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς τους.

Δεύτερη ἀντίρρησης:

—*Ἐμεῖς πλησιάζουμε τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου καί ἀναμιγνύομαστε μαζί τους, γιά νά τούς σώσουμε!*

Προσοχή! Ἡ σύναψις σχέσεων καί φι-

λίας με ανθρώπους διεστραμμένους έγκυμονεί κινδύνους. Ή πιθανότητα να συμπαράστυρον οί πονηροί τούς αγαθούς είναι πολύ μεγαλύτερη από τήν πιθανότητα να έλκύσουν οί αγαθοί τούς διεφθαρμένους.

- Ρίχνε τό σωσίβιο τής πίστεως καί τής έλπίδας στό ναυαγό. Υπάρχει περίπτωσης να πιαστή καί να σωθή. Ποτέ όμως μήν άγκαλιάσης τό ναυαγό· θά σε συμπαράστυρη στής θάλασσας τά βάθη.

- Μίλα στόν άλλον για τόν Χριστό. Ποτέ όμως να μή σφιχταγκαλιάσης τόν κόσμο· αντί να κάνουμε έμεις τόν κόσμο Έκκλησία, θά γίνουμε καί έμεις κόσμος.

- Τρώει κανείς από τό ίδιο πιάτο μέ άρρωστο, πού έχει μολυσματική άσθένεια; Ασφαλώς όχι. Γιατί τό φαγητό του μολυσμένου τό σychainόμεστε, καί τή μολυσμένη άτμόσφαιρα του κόσμου δέν τήν άποστρεφόμαστε; «Τῷ τοιούτῳ -λέει ὁ Παῦλος- μηδέ συνεσθίετε» (Α' Κορ. ε' 11).

Τρίτη αντίρρησης:

—Θ' άπομονωθοῦμε, δηλαδή, από τόν κόσμο; Θά κατανήσουμε κλειστή κοινωνία; Κάτι τέτοιο δέν άποτελεῖ κοινωνικό ἢ πνευματικό ρατσισμό;

Εἴμαστε αντίθετοι στό ρατσισμό ὅποιασδήποτε μορφῆς. Ἄλλο όμως άγάπη καί άλλο συμμετοχή στη βρωμία. Ἡ άγάπη είναι αντιρατσιστική. Ἡ άγάπη δέχεται ὅλους. Ὁ Χριστός σταυρώθηκε για ὅλους. Ἄλλ' αν για τήν άγάπη δέν ὑπάρχει ρατσισμός, για τή βρωμία όμως ὁ ρατσισμός ὑφίσταται. Ἀκούσατε κανένα να λέη: «Ἐν ὀνόματι τοῦ αντιρατσισμού καί τῆς συνπαράξεως ν' αφήσουμε τή βρωμία να ξαπλωθῆ, τά μικρόβια να κινούνται ελεύθερα ανάμεσά μας, τίς νοθευμένες τροφές να σερβίρονται άνενόχλητα»; Ασφαλώς όχι. Για ὅλα αυτά λέμε: Ἄπομόνωση! Καραντίνα!

Πολύ περισσότερο χρειάζεται προσοχή καί άπομάκρυνσις από ανθρώπους, πού είναι «λυμεῶνες» (Πράξ. η' 30).

Οί αντίθεσις του Παύλου

Τό άσυμβίβαστο αλήθειας καί ψεύ-

δους ὁ Παῦλος τό παρουσιάζει μέ χαρακτηριστικές αντίθεσις.

- Στή πρώτη λέει ν' άπομακρυνώμαστε από δεδηλωμένους άπίστους. «Μή γίνεσθε έτεροζυγοῦντες άπίστοις. Τίς μερίς πιστῶ μετά άπίστου;».

- Στή δεύτερη έχουμε αντίθεσι ποιότητας ζωῆς. «Τίς μετοχή δικαιοσύνη καί άτιμία;».

- Τρίτη είναι ἡ αντίθεσις τῶν άρχηγῶν. «Τίς δέ συμφώνησις Χριστῶ μετά Βελιάλ; Τίς δέ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά ειδώλων;».

Για να κάνη δέ ζωηρές τίς αντίθεσις τῶν δύο κόσμων ὁ άπόστολος Παῦλος, χρησιμοποιεῖ καί εἰκόνες.

- Πρώτη εἰκόνα είναι ὁ ζυγός μέ τό ζευγολάτη. Μπορεῖς στό ίδιο άροτρο να ζεύξης ένα βόδι κι ένα γαῖδουράκι; Ὁχι. Ἐτσι δέν είναι δυνατόν να γίνη ζεύξις, πνευματικός συνεταιρισμός, ανάμεσα σ' έναν πιστό καί σ' έναν άπιστο. «Μή γίνεσθε έτεροζυγοῦντες άπίστοις». Μερικοί προσπαθοῦν να κάνουν ἄζευκτη ζεύξι. Πηγαίνουν στην Έκκλησία, αλλά πηγαίνουν καί σε ἑξάλλες ἐκδηλώσεις. Σε δύσκολη περίστασι συμβουλευονται τόν παπα, αλλά τρέχουν καί σε κάποιο μέντιουμ ἢ κάποιο άστρολόγο ἢ κάποια μάγισσα. Κάνουν προσευχή να πάνε καλά τά οικονομικά τους, αλλά, «για καλό καί για κακό», καταφεύγουν καί σε κομπίνες καί κλοπές.

- Ἄλλη εἰκόνα είναι τό άνακάτεμα. Μπορεῖ ν' άνακατεντοῦν τό φῶς καί τό σκοτάδι; Ἐτσι δέν είναι δυνατόν ν' άνακατεντῆ ἡ αλήθεια μέ τό ψέμα· ἡ Ὁρθοδοξία μέ τήν αίρεσι· ἡ Έκκλησία μέ τή διαφθορά. «Μή συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ» (Ρωμ. ιβ' 2). Μπορεῖ ν' άνακατεντῆ ἡ βρωμία καί τό άρωμα; Ὁ ὑπόνομος καί τό μυροδοχείο; Ἐτσι δέν είναι δυνατόν ν' άνακατεντοῦν ἡ άγνότητα καί ἡ πορνεία. «Μή συναναμίγνησθε πόρνοις» (Α' Κορ. ε' 9).

- Τρίτη εἰκόνα είναι τό άγκάλιασμα καί ἡ συμφωνία. Μπορεῖ ένα φίδι ν' άγκαλιαστῆ μέ τό αἰδόνι; Μόνο για

νά τό δηλητηριάση καί νά τό πνίξη θά τό κάνη. Μπορεῖ ὁ λύκος ν' ἀγκαλιάση ἕνα ἀρνί; Μπορεῖ τό κοράκι ν' ἀγκαλιάση τό περιστέρι; Φίδια φαρμακερά οἱ ἔκφυλοι, πού πλησιάζουν τούς νέους μας. Κι ἐμεῖς δυστυχῶς τούς ἀνοίγουμε τίς πόρτες καί συμβιβάζομαστε μαζί τους. Γιατί;

Ἄλλοι ἀπό ὑλικό συμφέρον.

Ἄλλοι ἀπό δειλία. Δέν θέλουν νά διαμαρτυρηθοῦν. Φοβοῦνται, μήπως χαρακτηριστοῦν ἀσυγχρόνιστοι.

Μερικοί ἔχουν καί παράδοξες θεωρίες, σάν κι αὐτή: «Ὅλοι εἶναι ἀποδεκτοί σέ μία κοινωνία». Δηλαδή; Καί οἱ τρομοκράτες; Καί οἱ κακοποιοί; Καί οἱ σατανιστές; Καί οἱ ἐμπρηστές; Καί οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν;...

Ἀφήνεις τό φίδι νά συνυπάρχη μέ τό παιδί σου στήν κούνια; Ἀσφαλῶς ὄχι. Γιατί ἀφήνουμε νά κινεῦνται ἐλεύθεροι στήν κοινωνία τῶν παιδιῶν μας οἱ κάθε λογῆς ἀπατεῶνες, τά φαρμακερά φίδια τῆς διαστροφῆς, πού δηλητηριάζουν τή νέα γενιά καί τήν πνίγουν πνευματικά καί τήν θανατώνουν καί σωματικά;

Λύκοι βαρεῖς. Κοράκια οἱ διαστραμμένοι τύποι. Κανένας συμβιβασμός μαζί τους. Δέν θά μείνη περιστέρι λευκό στόν τόπο μας. Δέν θά μείνη παιδί ἀγνό, κοπέλλα ἠθική καί ἀμόλυντη.

• Τέταρτη εἰκόνα ὁ ναός καί τά εἰδῶλα. Μπορεῖτε νά φαντασθῆτε σέ Ὁρθόδοξο ναό νά ὑπάρχη καί ἡ ἅγια τράπεζα μέ τό λειτουργό ἱερέα καί ἕνα ἄγαλμα στό κέντρο μέ τόν εἰδωλολάτρη ἱερέα νά θυσιάξῃ ζῶα; Ἀσφαλῶς ὄχι. «Τίς συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά εἰδώλων;».

Ναός Θεοῦ εἶναι κάθε ἄνθρωπος. Καί ὅμως! Μέσα στό Ναό ἀνάβουμε κεριά στόν Χριστό, ἀλλ' ἔξω λατρεύουμε τά σύγχρονα εἰδῶλα. Μέ τά ἴδια μάτια κοιτάζουμε τήν ἅγια τράπεζα καί τό ἅγιο ποτήριο, μέ τά ἴδια κοιτάζουμε ἀχόρταγα καί τίς βρωμερές σκηνές σέ μικρές καί μεγάλες ὀθόνες. Μέ τά ἴδια αὐτιά ἀκοῦμε τούς ὕμνους τοῦ Θεοῦ, μέ τά ἴδια ἀκοῦμε καί τά πιό ἀνήθικα τραγούδια. Συμβιβάζουμε τά ἀσυμβίβαστα. Θέλουμε

σχέσεις καί μέ τόν Χριστό, ἀλλά τόν Διάβολο πιό εὐχάριστα ἀκολουθοῦμε.

Στόν κόσμο, ὄχι κόσμος!

Καί ἄλλη ἀντίρρησης:

—Μά τί νά κάνουμε; Ἀφοῦ βρισκόμαστε σ' αὐτή τήν κοινωνία, μ' αὐτούς τούς τρόπους ζωῆς, τί νά κάνουμε; Ἄν σταθοῦμε ἀμετακίνητοι στίς θέσεις μας, θ' ἀπομονωθοῦμε.

• Ὑποχωρεῖ βέβαια ὁ χριστιανός, ἀλλά στά μικρά, στά ἀτομικά, στά ὑλικά. Στά μεγάλα εἶναι ἀνυποχώρητος καί ἀσυμβίβαστος. Τό «πιστεῦω» του δέν εἶναι ἀνταλλάξιμο ἀγαθό.

Καί τελευταία ἀντίρρησης:

—Μά ἔτσι, ὅπως τά λέτε, πρέπει νά φύγουμε ἀπό τόν κόσμο. Νά ἐγκαταλείψουμε τήν κοινωνία. Νά πάρουμε τά ὄρη. Πρέπει νά δημιουργήσουμε ξεχωριστές κοινωνίες.

Γιατί; Δέν εἶναι ἀνάγκη νά φύγουμε. Ὅταν ὁ Κύριος ἰκέτευσε γιά τούς δικούς Του, γιά τούς πιστούς, στήν προσευχή τῆς Μ. Πέμπτης, δέν ζήτησε νά φύγουν οἱ δικοί Του ἀπό τήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Παρακάλεσε τόν Πατέρα, νά διατηρηθοῦν ἀμόλυντοι ἀπό τό πονηρό: «Πάτερ, οὐκ ἔρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτούς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτούς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ἰωάν. ιζ' 15).

Δέν θά φύγουμε τοπικά. Ὑπάρχουν βεβαίως οἱ λίγοι, οἱ μοναχοί, πού καί τοπικά ἀπομακρύνονται ἀπό τόν κόσμο.

Οἱ πολλοί βρίσκονται τοπικά ἀναμειγμένοι μέ τόν κόσμο, ἀλλά τροπικά ἀγωνίζονται νά βρισκωνται πολύ μακριά. Θέλουν νά εἶναι ἀκοινωνητοί μέ τό κακό. Προτρέπει ὁ Παῦλος: «Διό ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε καί ἀκαθάρτου μή ἄπτεσθε» (Β' Κορ. στ' 17). Σαφεῖς λόγοι. Φανερόνουν σέ ποιά σημεῖα ὑπάρχει τό ἀσυμβίβαστο.

• Μέσα στόν κόσμο, ἀλλ' ὄχι κόσμος!

• Μέσα στόν κόσμο, ἀλλά μακριά ἀπό τή βρωμιά τοῦ κόσμου. «Ἀκαθάρτου μή ἄπτεσθε».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἐκδημίες

Γλυκύτατος ἱεροκέρυκας † ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Μύρου

Ἐναχώρησε γιὰ τούς Οὐρανούς στίς 28 Δεκ. 2020 ὁ ἱεροκέρυκας τῆς Μητροπόλεως Κοζάνης ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Μύρου. Χτυπήθηκε ἀπό τόν κορωνοϊό καί παρέμεινε γιά πολλές μέρες στό Ἴπποκράτειο Νοσοκομεῖο Θεσσαλονίκης, στή ΜΕΘ.

Οἱ πνεύμονές του, πού ἀνέπνεαν τόν καθαρό ἀέρα τῶν Πιερίων ὄρεων, δέν ἀντέξαν στήν προσβολή τοῦ θαυματηφόρου ἰοῦ. Κλείδωσε τό ωραῖο ἡσυχαστήριό του στό Παλαιογράτσανο Βελβεντοῦ καί ἀναχώρησε γιά τό Νοσοκομεῖο. Γιά τόν ἀγνό πρεσβύτερο, ὁ πόνος τοῦ Νοσοκομείου ἔγινε ὁ προθάλαμος τῆς χαρᾶς τοῦ Παραδείσου. Τό κλειδί τοῦ Ἠσυχαστηρίου του ἄλλοι θά τό χειριστοῦν πλέον. Ἐκεῖνος συνάντησε τόν ἄγγελό του, πού τοῦ πρόσφερε τό κλειδί τῆς Οὐράνιας Βασιλείας.

● Ὁ Αὐγουστίνος Μύρου κυριολεκτικά ἦταν ὁ **πρωτεύων ἐν πᾶσι**. Ἀπό μικρό παιδί ἀρίστευε. Πρῶτος στό Δημοτικό, πρῶτος στό Γυμνάσιο. Πρῶτος εἰσήλθε στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀριστοῦχος ἐξῆλθε.

● Γεννημένος τό 1952 ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς, τόν ἱερέα Γεώργιο καί τή Σταυρούλα. Ἐναθρεμμένος ἀπό 12 ἐτῶν ἀπό τόν λόγο τοῦ φλογεροῦ ἱεροκέρυκας π. Αὐγουστίνου Καντιώτου (μετέπειτα Μητροπολίτου Φλωρίνης). Σπουδαγμένος μέσα σέ Οἰκοτροφεία Ἱεραποστολικῶν Ἀδελφοτήτων. Βαπτισμένος στά νάματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐνισχυόμενος ἀπό τή συνεχή προσευχή. Ἐναδείχθηκε **χαρισματικός κληρικός**. Στό κήρυγμα ὑπῆρξε μελίρρυτος. Στό ἔργο τῆς ἐξομολογήσεως διακριτικός, ζηλωτής καί ἀκούραστος. Δέν εἶναι ὑπερβολή νά ποῦμε, ὅτι χιλιάδες ἀναπαύονταν στό πετραχήλι του. Στό θεολογικό λόγο ἦταν φωτισμένος.

Στήν ἀντιαιρετική δρᾶσι ἦταν δυνατός. Στή ζωή του πολύ προσεκτικός. Στήν ἀγάπη καταπληκτικός.

● Στή νεότητά του ἐκδηλώθηκε καί τό χάρισμα τοῦ πρωταγωνιστή στό χριστιανικό θέατρο. Τελικά σέ δύο οὐράνια θεάτρα ἀναδείχθηκε ἀληθινός θεατής.

Τό ἕνα εἶναι τό ὑπερθέαμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὅσο λίγοι, τήν ἀγάπησε, τήν μελέτησε, κυριολεκτικά τήν ρούφηξε, τήν μετέδιδε, τήν ἐφάρμοζε στό βίο του, τήν ἀποδελτίωσε.

Τό ἄλλο θέατρο εἶναι αὐτό πού ἀνοίχτηκε μπροστά του τώρα. Ἡ αὐγή τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπό τόν κόσμο τοῦτο εἶναι ἡ ροδαυγή τοῦ **οὐρανοῦ θεάματος**. Σύρθηκε τό παραπέτασμα τοῦ φθαρτοῦ καί ταλαιπωρημένου σαρκίου του καί ἄνοιξε ἡ αὐλαία τῶν Οὐρανίων πραγμάτων.

● Τώρα ἄγγελοι πῆραν τόν καλό μας Αὐγουστίνου καί ἀφοῦ τόν ἔφεραν στό θρόνο τῆς θείας Μεγαλειότητος, τοῦ ἔδειξαν καί τά ἀγαπημένα του πρόσωπα, τόν ἀδελφό του, τόν ἀγνό Κωστάκη, πού ἔφυγε σέ ἡλικία 18 ἐτῶν, τή μητέρα του, τήν εὐλαβῆ κυρά Σταυρούλα, τόν πατέρα του, τόν σεβάσμιο παπά Γιώργη, τούς δασκάλους του Νικόλαο Σωτηρόπουλο καί Στέργιο Σάκκο, τό πνευματικό του ἵνδαλμα, τόν πατέρα Αὐγουστίνου Καντιώτη.

● Γιά τόν ἅγιοπρεπῆ ἱερομόναχο Αὐγουστίνου Μύρου ἀρμόζει ὁ λόγος τῆς Ἀποκαλύψεως: «Ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καί οὐ μὴ ἐξαλείψω τό ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου καί ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ» (Ἀποκ γ' 5).

— — — — —
Ἄγρυπνος στή σκοπιά του

† Ἐπίσκοπος Σεραφεῖμ Παπακώστας Μητροπολίτης Καστορίας

Στίς 29 Δεκεμβρίου, μία μέρα μετά τόν γλυκύτατο ἱεροκέρυκα π. Αὐγουστίνου Μύρου, ἀνεχώρησε γιά τήν ἐπουράνιο Βασιλεία καί ὁ φλογερός ἐπίσκοπος Σεραφεῖμ, Μητροπολίτης Καστορίας.

● Γεννημένος τό 1959 στό Ἄγναντερό

Καρδίτσης, σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διακόνησε ως προϊστάμενος στον ἱ. Ναό Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν στήν Ἀθήνα καί στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Σέ ἡλικία 37 ἐτῶν ἐξελέγη Μητροπολίτης Καστορίας.

● Γιά τό νεαρό τῆς ἡλικίας του ἰσχύει τό «Μηδεῖς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω» (Α΄ Τιμ. δ' 12). Μέ σοβαρότητα, στιβαρότητα, πίστι καί ἀποφασιστικότητα ξεκίνησε τή διαποίμηση τῆς ἀκριτικῆς Μητροπόλεως.

● Ὅπλα του; Ζώστηκε τήν πανοπλία τοῦ Θεοῦ. Παραδόθηκε στή χάρι καί στήν παντοδυναμία Του. Ἐτρεξε παντοῦ νά γνωρίσει κάθε κωμόπολι καί χωριό. Καθημερινά τελοῦσε λειτουργίες καί ἀκολουθίες. Σέ κάθε εὐκαιρία μιλοῦσε ἀπλά καί κατηχητικά.

● Συγχρόνως φρόντισε γιά τήν ἐπάνδρωση τῆς Μητροπόλεως του. Μέ προσοχή χειροτόνησε ἱερεῖς, γιά πλήρωσι τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων. Ἐνῶ ἄλλες ὁμορες Μητροπόλεις ἀντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα μέ τήν ἔλλειψη ἱερέων, ἡ Μητρόπολις Καστορίας κάλυψε ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Σεραφεῖμ τά κενά. Σχεδόν σ' ὅλες τίς ἐνορίες ἤχεϊ ἡ καμπάνα καί λειτουργεῖ ὁ ναός.

● Ἄλλ' ἐκεῖνο πού τοῦ ἔδωσε δυνατότητα νά ἐργάζεται μεθοδικά, ἦταν ἡ ἐπιλογή καλῶν συνεργατῶν. Δημιούργησε σιγά-σιγά ἱεραποστολικό κοινόβιο στό χώρο τοῦ ἐπισκοπέιου. Στήν ἀρχή οἱ δύο ἀδελφοί Γιαννουσᾶ (ὁ π. Ἀθανάσιος, νῦν ἐπίσκοπος Σιατίστης, καί ὁ π. Νικόλαος, νῦν πρωτοσύγκελλος), ὕστερα καί ἄλλοι θερμούργοι κληρικοί στάθηκαν πιστοί συνέκδημοι στόν **φλογερό Μητροπολίτη**.

● Ἦλθαν βέβαια καί δύσκολες μέρες (ἢ μάλλον μῆνες καί χρόνια). Δοκιμάστηκε πολύ ὁ ἐπίσκοπος ἀπό ταραχές (ἐνδοεκκλησιαστικές). Πολεμήθηκε, συκοφαντήθηκε, μνηύθηκε. Πόνεσε πολύ! Ἄλλ' ὁ Θεός «ἐξήγαγεν αὐτόν εἰς ἀναψυχήν». Ἀποτελεσματικά τόν βοήθησε ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Σιατίστης Παῦλος· μέ τίς ἐπιμελημένες ἀνακρίσεις πού διεξήγαγε. Ὁ Μητροπολί-

της Σεραφεῖμ, ἀπαλλαγμένος ἀπό «τούς ταρασσοντας» (Γαλ. α' 7), συνέχισε μέ περισσότερη εὐλογία τό ἀποστολικό του ἔργο.

● Δέν θά ἦταν ὑπερβολή ἂν ποῦμε, ὅτι ὁ μακαριστός πλέον ἐπίσκοπος Σεραφεῖμ, ἀγάπησε τό ποιμνίό του ὡς **καλόν Ποιμήν**, ἀγάπησε τή Μακεδονία, ὡς **Ἑλλην κληρικός**, ἀγάπησε τούς ἀγίους, ὡς **ἀγιοφίλος** τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγάπησε τό **κήρυγμα**, μιμούμενος τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό.

● Ὁ ἀόρατος ἐχθρός τοῦ κορωνοῖοῦ τόν χτύπησε θανάσιμα. Ζῆ τώρα τή χαρά τῶν ἀγγέλων. Ζητᾶμε τήν εὐχή του, ἀλλά καί εὐχόμεσθε νά ἐκλεγῆ ἀντάξιος διάδοχος τοῦ ἐν Χριστῷ ζωηροῦ ἐπισκόπου Σεραφεῖμ.

Ἱεραποστολικός πρεσβύτερος

† Πρωτοπρ. Βασίλειος Βασιλείου

Στίς 17 Ἰανουαρίου ἔφυγε χτυπημένος ἀπό τόν κορωνοῖο ὁ θερμός ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Βασιλείου, ἐφημέριος τοῦ ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σιάτιστα.

Ἐργάστηκε ὡς διδάσκαλος. Ἀλλά προτίμησε νά παραιτηθῆ καί νά δοθῆ ὀλοκληρωτικά στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπέκτησε μέ τή δασκάλια πρεσβύτερα του Σταυρούλα ἑπτὰ παιδιά. Πολλές φορές τά οικογενειακά του καθήκοντα ἀπαιτοῦσαν περισσότερο χρόνο. Ὁ π. Βασίλειος ὅμως προτιμοῦσε τήν εὐρύτερη οικογένειά, τήν ἐνορία του, ἀφοῦ πίστευε ὅτι ὁ Θεός δέν θά ἀφήσῃ καί τή σαρκική του οικογένεια.

Τοῦ ἔλεγαν: «Πάτερ, καί τά παιδιά σου δικαιοῦνται λίγο περισσότερο ἀπό τό χρόνο σου». Ἀπαντοῦσε: «Ἴδιο ἐφτά, ἴδιο τρεῖς χιλιάδες;». Τρεῖς χιλιάδες ψυχές ἦσαν οἱ ψυχές τῶν ἐνοριτῶν του.

Ἀσχολήθηκε πολύ μέ τήν κατήχησι. Δημιούργησε ραδιοφωνικό σταθμό καί βιβλιοθήκη κυρίως γιά τά παιδιά καί τούς νέους. Ὑποστήριξε πολύ τούς πολυτέχνους. Ἀναδείχτηκε διακριτικός πνευματικός. Πολύ ἀναπαύτηκαν στό εὐλογημένο πετραχήλι του. Τώρα ἀναπαύεται ὁ ἴδιος στήν ἐπουράνια Βασιλεία. Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε, ὅτι κατά τή διάρκεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, παρό τή γενικώτερη πολεμική ἀναστάτωση, ὁ ἑλληνικός λαός συνέχισε νά τελῆ τίς κάθε εἰδούς λαϊκές θρησκευτικές τελετουργίες, ἰδίως ὅσες σχετιζόνταν μέ τίς ἐορτές τοῦ ἐτήσιου ἐορτολογικοῦ κύκλου...

Ὁ λόγος πού ἔκανε τά μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ νά συστρατευτοῦν σέ μιᾶ ἔνοπλη ἐξέγερσι, εἶναι ἡ διάσωση τοῦ ὑπέρτερου ἀγαθοῦ τῆς ἀλήθειας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὅπως αὐτό κατανοήθηκε ἐξ ἴσου στόν Εὐαγγελικό λόγο καί συμπυκνώθηκε στό πρόταγμα τῆς Ἐλευθερίας, ὄχι ἀπλῶς ὡς ἐθνικῆς ὀριοθέτησης ἀπέναντι στόν ἄλλον, οὔτε ὡς ἀτομικῆς δυνατότητας ἀπεριορίστων ἐπιλογῶν, ἀλλ' ὡς πάλης ἀπέναντι σέ κάθε συνθήκη θανάτου.

Ἡ ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης, ὡς τμήμα τῆς ἔλευθερίας ἀπό τίς ἄδικες δομές τοῦ θανάτου, ἡ ἔννοια τῆς Ἐλευθερίας νά «συλλογᾶσαι ἐλεύθερα», ἡ Εἰρήνη καί ἄλλα πολλά ὁμοιά τους δικαιώνουν τό ἀνεπανάληπτο δίλημμα, πού ὁδηγεῖ σέ κάθε εἶδους θυσία: «Ἐλευθερία ἢ θάνατος»!

Κατά τήν Ἑλληνική Ἐπανάστασι τοῦ 1821 πλῆθος κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμῶν ἀγωνίστηκαν καί πολλοί θυσίασαν τή ζωή τους στό βωμό τῆς ἔλευθερίας...

Στήν πραγματικότητα κληρικοί ὑπῆρξαν, στή συντριπτική τους πλειονοψηφία, οἱ δάσκαλοι καί οἱ φωτιστές τοῦ ὑπόδουλου Γένους. Τό παράδειγμα τοῦ ἱερομάρτυρος ἁγίου Κοσμᾶ

Τόμοι τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ 2020. Δεμένος. Τιμᾶται 12 εὐρώ.

Διατίθενται μέ τήν ἴδια τιμή Τόμοι καί προηγουμένων ἐτῶν.

Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

τοῦ Αἰτωλοῦ εἶναι ἐνδεικτικό αὐτῆς τῆς πραγματικότητας, τοῦ σπουδαίου δηλαδή καί μοναδικοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας τόσο στή στερέωση τοῦ Γένους στήν πίστι καί τήν ταυτότητά του, ὅσο καί στήν ἀποτροπή τῶν ἐξισλαμισμῶν, πού στεροῦσαν τή Ρωμιοσύνη ἀπό σημαντικό μέρος τοῦ ἄνθους τῆς.

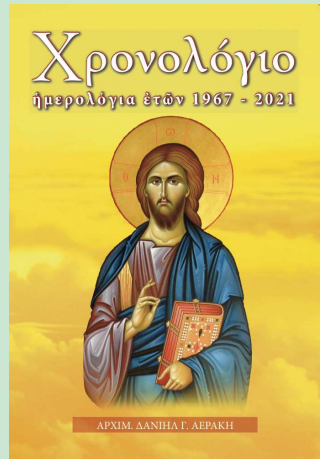
Θυμίζουμε πρόχειρα ἐδῶ, γιά νά φανεῖ πόσο ἀνυπόστατες εἶναι οἱ ἀπόψεις, ὅτι ἡ ἐθνική συνείδησή μας δημιουργήθηκε μετά τήν ἐπανάστασι τοῦ 1821, ὅπως ἐλάχιστοι ἱστορικοί ἰσχυρίζονται, ὅτι σέ ὅλη τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας γιά ὅσους ἐξισλαμίζονταν χρησιμοποιοῦσαν τό ρῆμα «τουρκεύω», πρᾶγμα πού δείχνει πόσο ἄρρηκτα δεμένη ἦταν ἡ ἐθνική μέ τή θρησκευτική καί πολιτισμική ὑπόστασι τοῦ Γένους μας...

Ἡ σχέση λοιπόν τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν Ἑλληνική Ἐπανάστασι τοῦ 1821 εἶναι μακρὰ καί δοκιμασμένη.

(Ἀπό τά Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ 2021, σελ. 10-12).

Νέα ἐκδόσις

Χρονολόγιο

Παρουσιάζει 50 ἡμερολόγια τῶν ἐτῶν 1967-2021. Τά ἐγχρωμα ἐξώφυλλά τους καί ἐπιλογές ἀπό τά πνευματικά τους κείμενα.

Σελ. 416. Τιμᾶται 10 εὐρώ

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Μεγαλοπρέπεια σέ ὦρες μετανοίας;

Πάντοτε εἶναι **καιρός μετανοίας**. Ὑπάρχουν ὁμως περίοδοι, ὅπου τό κακό ξαπλώνεται ἐπικίνδυνα σέ βάθος καί σέ μήκος. Ὑπερχειλίζει. Τό κακό γίνεται βρώμικο νέφος, πού σκεπάζει ἀκόμα καί τόν οὐρανό καί θέλει νά ἐμποδίση καί τήν οὐράνια ἀγάπη. Τέτοιο π.χ. ἦταν τό κακό στή **Νινευή**, στίς μέρες **Ἰωνᾶ** τοῦ προφήτου (8ος π.Χ. αἰ.). Στήν ἐντολή πού δίνει ὁ Θεός στόν Ἰωνᾶ παρουσιάζεται ἡ διαφθορά τῆς Νινευῆ ὡς κραυγή στά αὐτιά τοῦ Θεοῦ. «*Πορεύθητι εἰς Νινευή τήν πόλιν τήν μεγάλην καί κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγή τῆς κακίας αὐτῆς πρός με*» (Ἰων. α' 1).

Μετά τήν ἀπειθεία τοῦ Ἰωνᾶ νά κηρύξη μετάνοια στή Νινευή, μετά τήν περιπέτειά του μέ τή θαλασσοταραχή καί τήν «φιλοξενία» του στήν κοιλία τοῦ θαλασσίου κήτους, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ στόν Ἰωνᾶ καί ἡ κλήσις του γιά κήρυγμα μετανοίας στή Νινευή: «*Πορεύθητι εἰς Νινευή καί κήρυξον ἐν αὐτῇ κατά τό κήρυγμα τό ἔμπροσθεν, ὃ ἐγώ ἐλάλησα πρός σε*» (γ' 1).

Ὁ Ἰωνᾶς ὑπακούει. Γίνεται τό megάφωνο τοῦ Θεοῦ. Καί προαγγέλλει: «*Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καί Νινευή καταστραφήσεται*» (γ' 4).

Καταστράφηκε ἡ Νινευή; Ὅχι! Γιατί; Διότι οἱ Νινευῖτες πίστευσαν στόν ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ καί μετανόησαν ἔμπονα, θυσιαστικά, εἰλικρινά καί καθολικά. Τό παράδειγμα τό ἔδωσε ὁ βασιλιάς. Κηρύχτηκε **νηστεία** αὐστηρή. Καί ἡ νηστεία τους δέν ἦταν μόνο ἀποχή ἀπό τροφές. Ἦταν καί καθαίρεσις τοῦ ἐγωισμοῦ καί ἀπαλλαγή ἀπό τή λαμπρότητα καί τήν ἐνδυματική ἐπιδεικτικότητα. Νηστεία φαγητῶν, νηστεία κακιῶν, νηστεία πολυτελείας, νηστεία κοσμικότητας, νηστεία ἀπό κάθε προκλητικό στά μάτια τοῦ Θεοῦ καί ἀνήθικο.

Μέ τέσσερις λέξεις: Νηστεία = Ταπεινώσις - ἀπλότητα - ἀσιτία - δάκρυα. «*Ἐκήρυξαν νηστείαν καί ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπό μεγάλου ἕως μικροῦ αὐτῶν*» (γ' 5).

Καί ὁ βασιλιάς κατέβηκε ἀπό τό θρόνο του, ἔβγαλε τή λαμπρή στολή του, ντύθηκε τρίχινο σάκκο καί κάθισε θρηνολογώντας πάνω στή στάχτη (γ' 6). Τό σπουδαιότερο: Ὅλοι οἱ Νινευῖτες, ἀπό τό βασιλιά μέχρι τόν τελευταῖο πολίτη ἔκαναν στροφή 180 μοιρῶν. Μεταβολή ἀπό τόν πονηρό δρόμο, ἐπιστροφή στόν Θεό, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἐλεηθοῦν. «*Καί ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπό τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καί ἀπό τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσίν αὐτῶν*» (γ' 8). Καί ἐλεήθηκαν...!

● Ἐμεῖς θέλουμε νά ἐλεηθοῦμε; Ἄν μετανοήσουμε εἰλικρινά, ναι. Ἡ κακία μας ἔχει γίνει κραυγή καί κατακραυγή στ' αὐτιά τοῦ Θεοῦ. Καί ἰδίως μερικέες **κραυγαλέες ἁμαρτίες**, ὅπως εἶναι ἡ δολοφονία ἀθῶων πλασμάτων μέ τίς **ἐκτροπές** καί ἡ ποικιλόμορφη **διαστροφή**.

● Ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀληθινά πιστοί, δέχονται, ὅτι ἡ **πανδημία** τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ, τοῦ κορωνοϊοῦ, εἶναι **καμπάνα** τοῦ Θεοῦ, προειδοποιητική γιά μετάνοια ὅλων καί γιά ὅλα. Τό κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου ἀκούγεται καί σήμερα, καί μάλιστα ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «*Πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε*» (Λουκ. ια' 32).

● Τά ὑγειονομικά μέτρα τῶν ἐιδικῶν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ὀφείλουμε νά τά τηροῦμε. Ἀλλά πάνω ἀπό τήν τήρησι τῶν ἀνθρωπίνων μέτρων εἶναι τό μέτρο τοῦ Θεοῦ: «**Μετανοεῖτε!**»!

• Τή μετάνοια στήν ἀληθινή νηστεία, στήν εὐλικρινῆ ἑξομολόγησι, στά καντά δάκρυα, στήν ἀφειδώλευτη ἐλεημοσύνη, στήν ἀπλότητα καί λιτότητα, αὐτήν βλέπει ὁ Θεός. Εἶναι δέ ἀνάγκη νά βλέπουμε τή μετάνοια καί στό χῶρο τῆς Ἄκρας Ταπεινώσεως, πού εἶναι ὁ **Ναός** καί ἡ **λατρεία** τοῦ Θεοῦ. Εἶναι δυνατόν νά θεωρηῆται μετάνοια καί ταπεινώσις ἡ μεγαλοπρεπής καί χρυσοποίκιλτος ἐμφάνισις λειτουργῶν τοῦ Χριστοῦ τῆς φάτνης καί τοῦ Σταυροῦ; Δέν λέμε νά γίνουν οἱ πνευματικοί μας ἡγέτες σάν τό βασιλιά τῆς Νινευῆ. Δέν λέμε νά φορέσουν σάκκο σάν τόν δικό του (τσουβάλι). Ἄλλ' ὄχι καί νά βλέπουμε στίς σύγχρονες κατακόμβες (ἔτσι μετατρέπονται κατά διαστήματα μέ τά διάφορα lockdown οἱ ναοί μας) ἐπιδεικτικά **ἄμφια** προβαλλόμενα μάλιστα σέ site μέ ἐπιδεικτικώτατες ἀναρίθμητες φωτογραφίες! Ἡ μετάνοια δέν φωτογραφίζεται ἀπό φωτογράφους τῆς γῆς. Μόνο ἀπό φωτογράφους τοῦ οὐρανοῦ ἀπαθανάτιζεται (Λουκ. ιε' 7).

Ἄς δοῦμε τί λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος γιά τά **ἄμφια**: «Ὁ ἐλεήμων λειτουργός οὐ ποδήρη ἐνδέδυται, οὐδέ κώδωνας περιφέρει, οὐδέ στέφανον ἀναδεῖται, ἀλλά ἀναβέβληται τῆς φιλανθρωπίας τήν στολήν, τῆς ἱεράς ἐσθήτος οὖσαν ἀγνωτέραν» (Ε.Π.Ε. 19,526). Μετάφρασις: Ὁ ἐλεήμων κληρικός δέν φοράει ἐντυπωσιακά ἄμφια, οὔτε εἶναι φορτωμένος μέ στολίδια, οὔτε στό κεφάλι ἔχει στεφάνι. Φοράει τή στολή τῆς φιλανθρωπίας, πού εἶναι ἡ πιό ἀγνή ἱερατική στολή.

• Μετάνοια σημαίνει: Πόνος καί δάκρυ, ἐπίγνωσις καί συναίσθησις, ταπεινό φρόνημα ἑξομολογήσεως, ἀποστροφή στόν προκλητικό τρόπο ζωῆς. Ἄς καθρεφτιζώμαστε ὅλοι στόν **καθρέφτη** τῆς φάτνης καί στόν καθρέφτη τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Αὐτό μᾶς τονίζει ὁ «ὑψηλός» τῆς ταπεινοφροσύνης, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Μή νομίζωμεν ἀρκεῖν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν, εἰ χήρας καί ὄρφανούς ἀποδύσαντες, ποτήριον χρυσοῦν καί λιθοκόλλητον προσενέγκωμεν τῇ τραπέζῃ... Οὐ γάρ χρυσοχοεῖον, οὐδέ ἀργυροκοπεῖόν ἐστιν ἡ ἐκκλησία, ἀλλά πανηγυρίς ἀγγέλων. Οὐκ ἦν ἡ τράπεζα ἐξ ἀργύρου τότε ἐκείνη, οὐδέ τό ποτήριον χρυσοῦν, ἐξ οὗ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς ὁ Χριστός τό αἷμα τό ἑαυτοῦ, ἀλλά τίμια ἦν πάντα ἐκεῖνα καί φρικτά, ἐπειδή Πνεύματος ἔγεμεν» (Ε.Π.Ε. 11,62). Μετάφρασις: Ἄς μή νομίζουμε, ὅτι ἀρκεῖ γιά τή σωτηρία μας, νά προσφέρουμε χρυσό ἅγιο ποτήριο, στολισμένο μέ πολύτιμους λίθους, ἐνῶ γδύσαμε φτωχοῦς, χήρες καί ὄρφανᾶ. Ἡ ἐκκλησία δέν εἶναι χρυσοχοεῖο οὔτε ἀργυροκοπεῖο, ἀλλ' εἶναι πανηγύρι ἀγγέλων. Τότε, πού ὁ Χριστός ἔδωσε στους μαθητές τό Αἷμα Του, δέν ἦταν ἀργυρή ἡ τράπεζα οὔτε χρυσό τό ποτήριο. Ἦταν φρικτά καί τίμια τά τελούμενα, ἐπειδή ἦταν γεμάτα ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο.

• Δέν μπορούμε νά κλείνουμε τά μάτια μπροστά στήν πείνα ἑκατομμυρίων πλασμάτων τοῦ Θεοῦ σ' ὅλη τή γῆ καί νά ντύνουμε τόν Χριστό μέ χρυσάφια καί ἀσήμια. Δέν μπορούμε νά βλέπουμε στέμματα βασιλικά καί ἅγια Ποτήρια χρυσᾶ. Δέν μᾶς ἀφήνει σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ **κουφότητα**, πού εἶναι ὁ ἀντίπους τῆς ταπεινώσεως. Ἔτσι λέει καί πάλι ὁ Χρυσόστομος: «Μάθωμεν τιμᾶν τόν Χριστόν, ὡς Αὐτός βούλεται, εἰς πένητας ἀναλίσκων τόν πλοῦτον. **Οὐδέ χρείαν σκευῶν χρυσῶν ἔχει ὁ Θεός, ἀλλά ψυχῶν χρυσῶν. Μή τοίνυν τόν οἶκον κοσμῶν, τόν ἀδελφόν θλιβόμενον περιόρα**» (Ε.Π.Ε. 11,66-68). Μετάφρασις: Νά μάθουμε νά τιμᾶμε τό Χριστό, ὅπως Ἐκεῖνος θέλει, δηλαδή, προσφέροντας τόν πλοῦτο στους φτωχοῦς. Δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό χρυσᾶ σκευῆ ὁ Θεός, ἀλλ' ἀπό ψυχές χρυσές. Εἶναι φοβερό, τό μέν σπῖτι νά τό στολίζουμε, τόν δέ ἀδελφό πού ὑποφέρει νά τόν προσπερνᾶμε.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σύν Χριστῷ

Ρωμ. στ' 3-4

Σύμφυτοι μέ τόν Χριστό (στ. 5)

Γίνει δυνατόν, ένα δέντρο νά ἔχη ἀπό τό ένα μέρος ὠραῖο φύλλωμα καί πολύχρωμα λουλούδια, καί ἀπό τό ἄλλο νά ἔχη ἀγκάθια καί σάπιους καρπούς; Ἐπί τῷ ένα μέρος νά ἀναδύεται ἄρωμα εὐλογημένο, καί ἀπό τό ἄλλο δυσσομία φρικαλέα; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἐτσι δέν θά ἔπρεπε κι ἐμεῖς νά ἀναδύουμε δυσσομία, νά ἔχουμε ἀγκάθια παθῶν. Κι αὐτό, διότι συναποτελοῦμε ένα δέντρο μέ τό Χριστό.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἄμπελος. Ἐμεῖς εἴμαστε τά κλήματα. Ὅλοι ρουφᾶμε ἀπό τήν ἴδια χάρι.

Ἀλλά καί ὁ καθένας ξεχωριστά μπορεῖ νά νοηθῆ ὡς ένα δέντρο φυτεμένο δίπλα ἀπό τό μεγάλο δέντρο, ἀπό τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Κάθε σταγόνα ἀπό τό πανάγιο Αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου Κυρίου εἶναι καί ἡ σπορά γιά ένα καινούργιο δέντρο, γιά ένα νέο χριστιανό. Εἴμαστε «σύμφυτοι» μέ τόν Χριστό. Τήν ἀλήθεια αὐτή τονίζει στή συνέχεια τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς του ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα» (στ. 5). Δηλαδή: «Ὅπως ἐνταχθήκαμε ὀργανικά στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ μέ μία πράξι πού συμβολίζει συμμετοχή στό θάνατό Του, ἔτσι θά συμμετάσχουμε πραγματικά καί στήν ἀνάστασί Του».

● Τό βάπτισμά μας μοιάζει μέ τό θάνατο καί τήν ταφή τοῦ Ἰησοῦ. «Σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ» (στ. 5). Τό βάπτισμα εἶναι ὁμοίωμα, μοιάζει, δηλαδή, μέ τό θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Δέν εἶναι ἀκριβῶς τό ἴδιο. Ἐκεῖ, στό Σταυρό, πέθανε σωματικά ὁ Κύριος.

Ἐδῶ, στό βάπτισμα τῆς Ἐκκλησίας, στή ζωή τῆς πίστεως, πεθαίνει ἡ κακία. Χρησιμοποιεῖ ὁμοίως ὁ Παῦλος τήν εἰκόνα τῆς φυτείας, γιά νά δείξη ὅχι μόνο ὅτι εἴμαστε φυτεμένοι γιά τόν ἴδιο κήπο, γιά τόν ἴδιο παράδεισο, ἀλλά καί ὅτι ἀναμένεται καί ἡ καρποφορία, πού ὀφείλουμε νά ἀποδίδουμε.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐνεφάνισε τῷ τῆς φυτείας ὀνόματι τόν ἐκ ταύτης καρπόν ἡμῖν αἰνιζάμενος. Καθάπερ γάρ τό σῶμα αὐτοῦ ταφέν ἐν τῇ γῆ, καρπόν τῆς οἰκουμένης τήν σωτηρίαν ἤνεγκεν, οὕτω καί τό ἡμέτερον ταφέν ἐν τῷ βαπτίσματι, καρπόν ἤνεγκε τήν δικαιοσύνην, τόν ἁγιασμόν, τήν υἰοθεσίαν, τά μυρία ἀγαθά, οἷσαι δέ καί τό τῆς ἀναστάσεως ὑστερον δῶρον» (Ε.Π.Ε. 17,46). Μετάφρασις: Παρουσίασε τήν εἰκόνα τῆς φυτείας, ὑπονοώντας τόν καρπό, πού προέρχεται. Ὅπως ἀκριβῶς τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ θάφτηκε στή γῆ κι ἔφερε σάν καρπό τή σωτηρία τῆς οἰκουμένης, ἔτσι καί τό δικό μας σῶμα, ἀφοῦ θάφτηκε στό βάπτισμα, ἔφερε σάν καρπό τή δικαίωσι, τόν ἁγιασμό, τήν υἰοθεσία, τά ἄπειρα ἀγαθά, θά ἀποδώσῃ δέ καί τό τελευταῖο δῶρο, ἐκεῖνο τῆς ἀναστάσεως.

● Εἴμαστε σύμφυτοι μέ τό Χριστό.

Σύμφυτοι μέ τό θάνατό Του.

Σύμφυτοι μέ τήν ἀνάστασί Του.

Δίπλα ἀπό τό δέντρο τοῦ Σταυροῦ Του καί τό δέντρο τῆς δικῆς μας νεκρώσεως.

Δίπλα ἀπό τό λουλούδι τῆς δικῆς Του Ἀναστάσεως καί τό ἄνθος τῆς δικῆς μας μελλοντικῆς ἀναστάσεως.

Ἡ διαφορά ἀνάμεσα στίς δύο συμμετοχές ποιά εἶναι;

● Εἴμαστε σύμφυτοι «τῷ ὁμοιώματι τοῦ θα-

νάτου αὐτοῦ» (στ. 5) τώρα. Ἐκείνη στιγμή, δηλαδή, πού δεχόμαστε τό Χριστό Σωτήρα καί Λυτρωτή καί Ἐυεργέτη, γινόμαστε μέτοχοι τοῦ θανάτου Του. Τώρα πεθαίνουμε. Δέν πεθαίνουμε, ὅταν... πεθαίνουμε. Ἐκείνη στιγμή τοῦ σωματικοῦ μας θανάτου εἶναι στιγμή ζωῆς. Ἐκείνη στιγμή τῆς μετανοίας καί ἀλλαγῆς μας εἶναι ὁ θάνατός μας. Δύο, λοιπόν νεκρώσεις ἔχουμε. Μία ἡ νέκρωσις τοῦ Χριστοῦ ἡ σωματική πάνω στό Σταυρό, πού σημαίνει ζωή γιά μᾶς. Καί μία ἡ δική μας νέκρωσις ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, μέ τὴν μετάνοια, πού σημαίνει πάλι ζωή.

Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Δύο τοίνυν ἐνταῦθα νεκρώσεις εἶναι φησι, καί θανάτους δύο. Καί τὴν μὲν ὑπὸ Χριστοῦ γεγενησθαι ἐν τῷ βαπτίσματι, τὴν δὲ ἐφ' ἡμῶν ὀφείλειν γίνεσθαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα σπουδῆς. Τὸ μὲν γὰρ ταφῆναι τὰ πρότερα ἁμαρτήματα, τῆς αὐτοῦ γέγονε δωρεᾶς, τὸ δὲ μετὰ τὸ βάπτισμα μείναι νεκρούς τῇ ἁμαρτίᾳ, τῆς ἡμετέρας δεῖ γενέσθαι ἔργον σπουδῆς, καί μάλιστα πολλά καί ἐνταῦθα τὸν Θεὸν ὀρώμεν βοηθοῦντα ἡμῖν»* (Ε.Π.Ε. 17,44). Μετάφρασις: Γίνεται λόγος γιά δύο νεκρώσεις καί γιά δύο θανάτους. Ἐκείνη πρῶτη ἐγένετο ἀπὸ τὸ Χριστό στό βάπτισμα, ἐνῶ ἡ ἄλλη πρέπει νά γίνῃ ἀπὸ μᾶς μέ τὸν ἀγῶνα μας. Τὸ νά ἐξαφανισθοῦν τὰ προηγουμένα ἁμαρτήματα ἦταν ἔργο τῆς δικῆς Του δωρεᾶς. Τὸ νά μείνουμε καί μετὰ τὸ βάπτισμα νεκροί ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, πρέπει νά γίνῃ δικός μας σκληρός ἀγῶνας. Καί σ' αὐτὸ βέβαια τὸν ἀγῶνα πάλι τὸ Θεὸ βλέπουμε νά μᾶς βοηθᾶν.

● Εἴμεθα σύμφυτοι καί τῆς ἀναστάσεως. Ἐδῶ ἀνάστασις ἐννοεῖ τὴν μελλοντικὴν ἀνάστασι. Φαίνεται καί ἀπὸ τὸ ρῆμα. Προηγουμένως εἶπε *«γεγόναμεν»*, ἔχουμε γίνῃ ὅμοιοι μέ τὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. Γιά τὴν ἀνάστασι λέγει *«ἐσόμεθα»*. Στὸ μέλλον θά γίνουμε. Καί δέν χρησιμοποιεῖ τὴν λέξι *«ὁμοίωμα»*. Δέν θά μοιάζει ἀπλῶς ἡ δική μας ἀνάστασις μέ τὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Θά ζήσουμε τὴν ἴδια τὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Δηλαδή, σωματικά Ἐκεῖνος ἀναστήθηκε, σωματικά κι ἐμεῖς θ' ἀναστήθοῦμε.

● Τὸ *«ἐσόμεθα»* (χρόνος μέλλον) εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα, πού στηρίζει τὴν ἐρμηνεία του στοὺς στίχους 4 καί 5 ὁ σύγχρονος ὀρθό-

δοξος ἐρμηνευτὴς Νικόλαος Σωτηρόπουλος. Ὑποστηρίζει, ὅτι μιλώντας ὁ Παῦλος γιά *«καινότητα ζωῆς»*, ἐννοεῖ τὴν μετὰ τὴν κοινή ἀνάστασι. Ἐτσι οἱ δύο παραπάνω στίχοι ἀποδίδονται ἐρμηνευτικά ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον ἐτάφημεν λοιπὸν μετ' αὐτοῦ, ὥστε, ὅπως ὁ Χριστός διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, οὕτω καί ἡμεῖς νά ζήσωμεν νέαν ζωὴν. Διότι, ἀφοῦ ἠνώθημεν διὰ τῆς μορφῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀσφαλῶς θά ἐνωθῶμεν καί διὰ τῆς μορφῆς τῆς ἀναστάσεως» («Ἐρμηνεία δυσκόλων χωρίων», τόμος Α', Ἀθῆναι 1985, σελ. 174).

Ἐκείνος ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος (στ. 6)

Τῆς ἀναστάσεως προηγείται ἡ σταύρωσις. Δέν μπορούσε ν' ἀναστήθῃ ὁ Χριστός, ἂν δέν σταυρωνόταν. Κι ἐμεῖς δέν μπορούμε ν' ἀναστήθοῦμε τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς (Ἰωάν. ε' 29), ἂν προηγουμένως δέν σταυρωθοῦμε. Κι ἐκεῖνος, πού θέλει σταύρωμα, κάρφωμα, εἶναι ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας. Ἄς μὴ τὸ λησμονοῦμε αὐτό. Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ὑψώθηκε γιά νά καρφωθοῦν οἱ ἁμαρτίες μας. Ὁ Νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστός, σταυρώθηκε, γιά νά καρφωθῇ ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Ἐπαθε ὁ Νέος, γιά νά γίνῃ νέος ὁ παλαιός. Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια τονίζει σπὴ συνέχεια ὁ Παῦλος: *«Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ»* (στ. 6). Δηλαδή: *«Ἐξέρουμε μέ βεβαιότητα τοῦτο: Ὁ παλιὸς ἁμαρτωλὸς ἐαυτός μας πέθανε στὸν σταυρὸ μαζί μέ τὸν Χριστό. Ἐτσι ἔπαψε νά ζῇ ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος καί δέν εἴμαστε πιά ὑπόδουλοι στὸν ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας»*.

● Ἀναγεννηθήκαμε μέ τὸ βάπτισμα. Ἀλλ' οἱ ἕξεις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου παραμένουν ἀκόμη.

Δώσαμε ὑπόσχεσι, ὅτι ἀποτασσόμαστε τὸ Σατανᾶ καί ὅλα τὰ ἔργα του, πού εἶναι ἔργα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

Δώσαμε ὑπόσχεσι, ὅτι συντασσόμαστε μέ τὸν Χριστό. Μά παραμένουν μέσα μας τὰ ὑπο-

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Κάποιο παιδί περιμένω!

Υπαπαντή είναι η θεία Λειτουργία. Κάποιος υποδέχεται κάποιον. Ὁ Θεός υποδέχεται τούς ανθρώπους. Οἱ ἄνθρωποι υποδέχονται τὸ Θεό. Ὁ λειτουργός υποδέχεται τούς πιστούς στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ. Οἱ πιστοὶ υποδέχονται τὸν Κύριο, ἐρχόμενο.

• Τότε ἡ Μητέρα Παρθένοσ παρέδωσε τὸ Χριστό, τεσσαρακονθήμερο βρέφος, στὸ Ναὸ καὶ στὸ λαό. Κληρὸσ καὶ λαὸσ ὑποδέχεται τὸν Ἰησοῦ. Ὁ κληρὸσ στὸ πρόσωπο τοῦ πρεσβύτου Συμεών. Ὁ λαὸσ στὸ πρόσωπο τῆσ προφήτιδασ Ἄννας.

• Σήμερα ἡ Μητέρα Ἐκκλησία παραδίδει τὸν ἴδιο τὸ Χριστό στὸ Ναὸ καὶ στὸ λαό. Καλούμαστε ὅλοι νὰ ὑποδεχτοῦμε τὸν Κύριο. Νὰ ὑπαπαντήσομε, νὰ προῦπαντήσομε τὸ Θεάνθρωπο Χριστό, πού ἔρχεται νὰ διδάξη καὶ νὰ προσφερθῆ. Προσφέρεται ὡσ λόγος καὶ ὡσ θεία Κοι-

λείμματα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Τὰ κεφάλια τῆσ ἁμαρτίας εἶναι σάν τῆσ Λερναίας Ὑδρασ. Κόβονται καὶ πάλι φυτρώνουν. Στενάζουμε ἀπὸ τὴν πίεσι τοῦ παλαιοῦ, τοῦ παλῆανθρώπου, πού ἐμφωλεῦει μέσα μας. Σηκώνει κεφάλι ὁ παλαιὸσ ἄνθρωπος. Ζητάει μάλιστα καὶ τὰ πρωτεῖα. Καὶ κάποτε ὑποχωροῦμε. Τραγικὲσ φιγούρες μῆσ φοβερῆσ πάλης.

• Καὶ ὅμως ὁ Παῦλοσ μῆσ παραγγέλλει: *«Τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμῆσ τῆ ἁμαρτία»* (στ. 6). Δουλεύουμε ἀκόμη σπὴν ἁμαρτία. Δουλεύουμε πιστά καὶ κουραστικά. Τὸ ἀφεντικό τοῦ κακοῦ μῆσ ἐλκύει μέ τὰ θέληγτρα του κι ὕστερα μῆσ δένει χειροπόδαρα. Προτρέπει ὁ Παῦλοσ. Δέν τὸν ἀκοῦμε.

Προτρέπει ὁ ἱερόσ Χρυσόστομοσ. Καὶ αὐτόν δέν τὸν ἀκοῦμε: *«Φυλάττου τοίνυν, καὶ πανταχόθεν φράττου τοῖσ ὄπλοισ τοῖσ πνευματικοῖσ, καὶ καταμάνθανε τῆσ ἐκείνου μηχανῆσ μετὰ*

νωμία. «Ὡσ τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι ταῖσ ἀγγελικαῖσ ἀοράτωσ δορυφορούμενοι τάξεσιν» (χερουβικός ὕμνοσ).

Λειτουργὸσ σπὴν Ὑπαπαντή ἐκείνη ὁ Συμεών, ὁ σεβάσμιοσ ἄνθρωποσ τοῦ Θεοῦ «ὁ δίκαιοσ καὶ εὐλαβῆσ» (Λουκ. β' 25). Λειτουργὸσ σπὴν Ὑπαπαντή τῆσ Ἐκκλησίας, σπὴν λειτουργία, σπὴν εὐχαριστιακὴ ὑπαπαντή, ὁ πρεσβύτεροσ ἢ ὁ ἐπίσκοποσ.

Ἡ ἀκολουθία ἀρχίζει μέ τὸ *«Εὐλογητόσ ὁ Θεὸσ ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰσ τούσ αἰῶνασ τῶν αἰῶνων»*.

• Φανταστῆτε λειτουργὸ νὰ μὴ *«βάζη εὐλογητόσ»*. Οἱ λίγοι πιστοὶ ἀποροῦν. Τὸν βλέπουν σοβαρό. Προσεύχεται ἐνδόμυχα, ἀλλ' *«εὐλογητόσ δέν βάζει»*. Τὸν ρωτᾶνε:

—*Γιατί, πάτερ, δέν λέτε “Εὐλογητόσ ὁ Θεὸσ”, ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀκολουθία;*

Δέν ἀπαντᾶ ὁ λειτουργὸσ. Κάθε τόσο προβάλλει σπὴν ὠραία πύλη καὶ κοιτάζει. Σάν κάποιον νὰ περιμένη. Ἡ ἐπιμονὴ

ἀκριβείασ, ἵνα καὶ ἀνάλωτοσ ἦσ καὶ ἔλησ αὐτόν εὐκόλωσ» (Ε.Π.Ε. 17,42).

Μετὰ φραστις: Νὰ φυλάγεσαι, λοιπόν, καὶ νὰ ὀχυρώνεσαι ἀπὸ παντοῦ, μέ τὰ πνευματικά ὄπλα. Νὰ μαθαίνεσ μέ ἀκρίβεια τίσ μηχανογραφίεσ τοῦ Διαβόλου, γιὰ νὰ εἶσαι ἀπόρθητοσ καὶ νὰ νικήσῃσ εὐκόλα.

• Ἐμεῖσ τὸ «μηκέτι» τὸ κάνουμε «ἔτι καὶ ἔτι», ἀκόμα κι ἀκόμα. Μέχρι πότε, Κύριε; Παίζουμε μέ τὸ σταυρικό Σου θάνατο; Παίζουμε μέ τὴ μακροθυμία Σου; Παίζουμε μέ τὸ ἔλεόσ Σου; Κύριε, θᾶπρεπε νᾶμαστε δυνατοί, ξένοι γιὰ τὴν ἁμαρτία, ἀπαθεῖσ ὡσ πρὸσ τὸ κακό. Κι ὅμως ἐμπαθεῖσ καὶ παθιασμένοι ἀκόμη εἴμεθα. Ὁ ἀντίδοκοσ, ὁ Διάβολοσ, δυνατώτερα μῆσ πειράζει. Κύριε, βοήθησέ μας. Ἐπλώσε τὸ χέρι Σου τὸ παντοδύναμο. *«Ἀνάστησον ἡμῆσ πεσόντασ τῆ ἁμαρτία»*.

Δ.Γ.Α.

των ὀλίγων πιστῶν τὸν ἀναγκάζει νὰ μιλήσῃ:

—*Ἄν δέν δῶ τὰ παιδιά μου ὅλα στήν ἐκκλησία, δέν βάζω Εὐλογητός. Πῶς θά εἶναι εὐλογητός ὁ Θεός, δοξασμένος, δηλαδή, ἀφοῦ λείπουν τὰ παιδιά μου, οἱ χριστιανοί μου, τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀπ' αὐτή τήν οὐράνια ὑπαπαντή; Ἐγώ βρίσκομαι ἐδῶ σάν τόν Συμεών. Κάποιο παιδί περιμένω, ὅπως κι ἐκεῖνος.*

● **Ὑπερβολικό τό παράδειγμα;** Ἄλλ' ἀπεικονίζει τήν πραγματικότητα τοῦ Συμεών. Περίμενε τό Παιδί, γι' αὐτό βρισκόταν στό Ναό. Κι ὅταν ἦρθε τό Παιδί καί Τό εἶδε καί Τό ἀγκάλιασε, τότε εὐλόγησε τό Θεό. *«Καί αὐτός ἐδέξατο αὐτόν εἰς τās ἀγκάλας αὐτοῦ καί εὐλόγησε τόν Θεόν»* (Λουκ. β' 28).

Τρεῖς φρικτοί ἀριθμοί!

Εθημερινά μᾶς μεταδίδουν ἀπό τὰ Μ.Μ.Ε. τὰ στοιχεῖα σχετικά μέ τήν κίνηση καί τή φρίκη καί τή θνητότητα τοῦ κορωνοϊοῦ (covid-19). Καί ἀνάλογα μέ τὰ νούμερα ἡμερησίων κρουσμάτων, ἀσθενῶν διασωληνωμένων καί θανάτων, γίνεται ἀπό τίς κυβερνήσεις τῶν λαῶν τό κλείσιμο ἢ τό ἀνοιγμα, ἢ στροφή σέ καραντίνα ἢ ἡ ἐπιστροφή στήν «κανονικότητα».

● **Κανένας δέν ἔχει δικαίωμα ν' ἀμφισβητῇ τήν ὑπαρξί τοῦ ἰοῦ,** ὅπως καί κανεῖς δέν δικαιούται νὰ «παίξῃ» μέ τή ζωή τῶν συνανθρώπων μας. Ἄς μή λησμονοῦμε, ὅτι στήν εὐρύτερη οἰκογένειά μας, στήν Ἐκκλησία, εἶδαμε ἀρκετούς κληρικούς ὄλων τῶν βαθμίδων καί μοναχοῦς καί μοναχές νὰ ἐκδημοῦν χτυπημένοι ἀπό τόν κορωνοϊό.

● **Δέν ἔχουμε δικαίωμα νὰ κακίζουμε ἢ νὰ ὑποτιμᾶμε τήν εὐαισθησία** (καί ἀνησυχία) γιά τὰ θύματα τοῦ κορωνοϊοῦ. Πολύ περισσότερο δέν ἔχουμε δικαίωμα νὰ δείχνουμε προκλητική καί σαδιστική, θά λέγαμε, **ἀναισθησία,** γιά τὰ θύματα ἀπό ἄλλες θανατηφόρες καταστάσεις, πού εἶναι ἀσυγκρίτως πῶ πολυἀριθμες.

● **Στήν παγκόσμια στατιστική ὑπάρ-**

χουν τρία νούμερα, πού δείχνουν τήν εὐαισθησία καί τήν ἀναισθησία.

● **Τό ἓνα νούμερο εἰκονίζει τούς θανάτους ἀπό τόν κορωνοϊό. 2.000.000** (δύο ἑκατομμύρια) περίπου εἶναι οἱ νεκροί ἀπό τόν ἰό, παγκοσμίως. Μᾶς ἀνησυχεῖ κυρίως, διότι ὁ κίνδυνος ἀφορᾷ καί σέ μᾶς προσωπικῶς. Καί φυσικά εἶναι ἀνθρώπινο ν' ἀνησυχοῦμε.

● **Δέν μᾶς ἀνησυχεῖ ὁμως ὁ δεύτερος ἀριθμός,** πού εἶναι σχεδόν πενταπλάσιος. Ξέρετε πόσους θανάτους ἔχουμε κάθε χρόνο ἀπό τήν **πείνα** παγκοσμίως; **9.000.000** (ἐννέα ἑκατομμύρια)! Γιατί δέν εὐαισθητοποιούμαστε μπροστά στό θέαμα, ὅτι τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώποι σάν σπουργιτάκια πληγωμένα, πέφτουν νεκροί στή γῆ, ἀφοῦ δέν ἔχουν ἓνα κομμάτι ψωμί ἢ μία χούφτα ρύζι; Καί εἶναι κυρίως παιδιά αὐτοί πού πεθαίνουν ἀπό τήν πείνα.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἀναισθησία μας; Στό ὅτι εἶναι μακριά ἀπό μᾶς αὐτός ὁ κίνδυνος; Στό ὅτι τὰ δικά μας παιδιά καλοτρῶνε; Στό ὅτι γίναμε **ὑπερκαταναλωτική κοινωνία;** Στό ὅτι ξεχάσαμε ὅτι ὅλοι στή γῆ εἴμαστε **ἀδελφία,** παιδιά τοῦ ἴδιου Πατέρα; Στό ὅτι κλείνουμε τ' αὐτιά μας στό παράπονο τοῦ Χριστοῦ (κάθε πεινασμένος εἶναι εἰκόνα Χριστοῦ!): «Ἐπεινασα καί οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν»; (Ματθ. κέ' 42). Στό ὅτι οἱ λεγόμενοι χριστιανοί εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ προσφέρουμε τεράστια ποσά γιά λαμπρό ἐκκλησιαστικό οἰκοδόμημα, καί ἀδιαφοροῦμε γιά τούς πεινασμένους; Στό ὅτι ξεχάσαμε τήν προτροπή τοῦ Κυρίου: «Πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου καί δός πτωχοῖς»; (Ματθ. ιθ' 21).

● **Φρικτός ὁ ἀριθμός τῶν νεκρῶν ἀπό τόν κορωνοϊό. Φρικτότερος ὁ ἀριθμός τῶν νεκρῶν ἀπό τήν πείνα.** Φρικτότατος ὁ τρίτος ἀριθμός. Ἄναφέρεται στήν πρώτη αἰτία θανάτων παγκοσμίως. Ἄν δέν συγκλονιστοῦμε ἀπό τό νούμερο, πού θά σημειώσουμε, σημαίνει ὅτι εἴμαστε **σκληρότεροι** καί ἀπό γρανίτη, **ψυχρότεροι** καί ἀπό τό βόρειο πόλο, **σατανικώτεροι** καί ἀπό τό Σατανᾶ! Ὁ ἀριθμός: **73.000.000** (ἑβδομήντα τρία ἑκατομμύρια) θάνατοι!

Ἐκτρώσεις. Τόσα εἶναι τὰ ἑκατομμύρια τῶν βρεφικῶν θανάτων. Τόσα εἶναι τὰ ἀγέννητα βρέφη, πού δολοφονοῦνται ἐν ψυχρῷ.

• **Κανείς πιά ἀπό τούς ισχυρούς τῆς γῆς δέν μιλάει γι' αὐτό τό μαζικό παιδοκτόνο ἔγκλημα.** Θέλουμε καί πάλι νά φωνάξουμε, ὄχι βέβαια γιατί θά μᾶς ἀκούσουν, ἀλλά γιατί δέν θέλουμε νά συγκαταλεγώμαστε στους **ἠθικούς αὐτουργούς** τοῦ σατανικώτερου ἐγκλήματος.

• **Ὅλοι δεχτήκαμε τὰ μέτρα τῶν λοιμωξιολόγων γιά τόν περιορισμό τοῦ θανατηφόρου κορωνοϊοῦ.** Ἔχουμε ὅμως δικαίωμα, ἐξ ὀνόματος τῶν μικρῶν παιδιῶν, πού σφάζονται ἀνά πᾶσαν στιγμήν, νά προτείνουμε μέτρα γιά τήν **ἐξαφάνιση** τῶν ἐκτρώσεων.

— Πρῶτο μέτρο: **Νά καταργηθοῦν οἱ νόμοι,** πού ἐπιτρέπουν τίς ἐκτρώσεις!

— Δεύτερο μέτρο: **Νά ἐξαφανιστῇ τό ἐπάγγελμα** τοῦ... δολοφόνου ἀγεννήτων παιδιῶν. Γιά τὰ κυφορούμενα βρέφη ὑπάρχουν οἱ γυναικολόγοι καί οἱ παιδίατροι. Ἡ Ἱατρική χαιρέται πού ἔχει λοιμωξιολόγους. Τούς **ἐκτρωσιολόγους** δέν τούς χρειάζεται!

— Τρίτο μέτρο: **Ν' ἀνοίξουν τά στόματα ὄλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν.** Τά στοματά τους νά γίνουν **μεγά-**

φωνα. Νά κραυγάζουν κατά τοῦ φόνου παιδιῶν καί ὑπέρ τῆς ζωῆς ὄλων τῶν ἀγεννήτων καί γεννημένων παιδιῶν.

• **Ἐνας πλανήτης, πού βαρύνεται μέ 73.000.000 βρεφοκτονίες ἑτησίως, δέν θά ἀντέξῃ!...**

Ὑφυπουργός διαλαλεῖ τήν ὁμοφυλοφιλία του!

Ἦ ἐν εἶναι ἅγιοι οἱ ὑπουργοί καί οἱ ὕφυπουργοί. Τουλάχιστον ἄς εἶναι τίμιοι καί **φυσιολογικοί.** Ὁ ἄρχοντας, ὁ ἡγέτης, ὁ κυβερνητικός παράγων ὀφείλει νά μήν προκαλῆ. Καί ἐκεῖνος, πού ἐπιλέγει πρόσωπα γιά τή διακυβέρνησι τῆς χώρας ὀφείλει νά προσέχη, ἐν προκειμένῳ ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος, ὁ **κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.** Ἄν λάβουμε ὡς κριτήριο τό σεβασμό στήν τελετή τῆς ὀρκωμοσίας ἀπό τόν Ὁρθόδοξο Ἀρχιεπίσκοπο ἤ ἐκπρόσωπό του, εἶδαμε, ὅτι καί κατά τόν τελευταῖο ἀνασχηματισμό οἱ πλείστοι τῶν ὑπουργῶν καί ὕφυπουργῶν μέ σεβασμό στάθηκαν μπροστά στήν ἐκκλησιαστική τελετή. Ἐξαίρεσις δύο ὕφυπουργοί. Αὐτοί περιφρόνησαν τόν Ἀρχιεπίσκοπο, τή μικρή ἐκκλησιαστική ἀκολουθία καί φυσικά οὔτε τό σταυρό τους ἔκαναν.

• **Δικαίωμά τους νά ἀνήκουν ἢ στούς πιστούς ἢ στούς ἀθέους.** Δικαίωμα τοῦ ἐνός ἐκ τῶν δύο νά ἐπιλέγη τόν τρόπο τῆς σεξουαλικῆς του συμπεριφορᾶς.

• **Δικαίωμά του ὅμως δέν ἦταν νά προβάλλῃ δημόσια τήν ἀνωμαλία, τήν ὁμοφυλοφιλία του.** Πρόκειται γιά τόν Νικόλαο Γιατρομανωλάκη, πού ὠρίστηκε ὕφυπουργός **Πολιτισμοῦ!** Δέν πρόλαβε νά ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του καί ἔσπευσε νά διαλαλήσῃ τήν «πραμάτια» του, νά παρουσιάσῃ διαδικτυακά τήν «ιδιαιτερότητά» του, νά δώσῃ συνεντεύξεις, νά ἀρθρογραφήσῃ σέ ἡμερήσιες ἐφημερίδες.

• **Λέγεται, ὅτι καί ἄλλες περιπτώσεις ὁμοφυλοφίλων ὑπῆρχαν ἢ καί ὑπάρχουν,** πού μπῆκαν στή Βουλή ἢ σέ κυβερνητικό σχῆμα. Δέν γνωρίζουμε, ἀλλά καί δέν θά διαπομπεύαμε ἄτομο, πού ἔχει τό «κουσούρι», ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: **δολᾶρια 30.**

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Άλλο τό νά ἔχη κάποιος ἕνα ἐλάττωμα ἢ μία διαστροφή, ἄλλο τό νά αἰσθάνεται τήν ἀδυναμία του, ἄλλο τό νά βγαίνει στό πολιτικό γήπεδο καί νά διαλαλή ὅτι εἶναι gay, καί ἄλλο τό νά ἐπιλέγη ἕνας χριστιανός πρωθυπουργός ἕνα τέτοιο αὐτοπροβαλλόμενο ὡς ὁμοφυλόφιλο πρόσωπο καί νά τό κάνει μέλος τῆς κυβερνήσεώς του. Στήν πρώτη περίπτωση ἔχουμε ἕνα εἶδος **ἀσθενείας**. Στή δεύτερη ἔχουμε **συναίσθησι** τῆς ἀσθενείας καί τῆς ἐτερότητας. Στήν τρίτη ἔχουμε **διεστραμμένη** συμπεριφορά. Καί στήν τέταρτη, τήν ἐπιλογή του Πρωθυπουργοῦ, ἔχουμε **πρόκλησι** τοῦ ἠθικοῦ αἰσθητηρίου τοῦ λαοῦ.

• Σέ κείμενό στό διαδίκτυο ὁ 44χρονος Νικ. Γιατρομανωλάκης μίλησε ἀνοιχτά γιά τήν γκέι ταυτότητά του. Μεταξύ ἄλλων γράφει:

«Σιγά-σιγά βρέθηκαν ἄνθρωποι στόν δρόμο μου, πού ἄρχισαν νά συζητοῦν μαζί μου σέ ἄλλη βάση. Εἴμαστε στό 2020. Καί ἡ χώρα ἔχει γυναίκα Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, πού βάζει στή σελίδα της τό rainbow flag («οὐράνιο τόξο») καί μιλά τήν Παγκόσμια Ἡμέρα κατά τῆς Ὁμοφοβίας, Ἀμφιφοβίας καί Τρανσοφοβίας. Καί ἡ χώρα ἔχει τόν πρῶτο ἀνοιχτά gay Γενικό Γραμματέα...

Ξαναλέω: Καί γιά τά ΛΟΑΤΚΙ ἄτομα δέν ὑπάρχει κάτι πού δέν μποροῦν νά κάνουν. Κανένα ἄτομο δέν θά πρέπει νά νιώθει ὅτι εἶναι ἀναγκασμένο νά κρυφτεῖ ἢ νά ἀγχώνεται ἄν περνάει γιά gay ἢ straight. Ἔχουμε δρόμο μπροστά μας. Ἀλλά ἡ ἀρχή ἔχει γίνει».

Κύριε Πρωθυπουργέ, μέ τύπους, σάν τόν ὠμά ἐκδηλούμενο ὡς ὁμοφυλόφιλο συνεργάτη σας, θά στηρίξετε τήν ἐλληνική οἰκογένεια; Καί αὐτός ὁ τύπος θά ἐργαστῆ γιά τόν ἐλληνικό πολιτισμό; Δέν φανταζόμασταν ποτέ, ὅτι ἡ ἀνηθικότητα προάγει πολιτισμό!

Ἀχαλίνωτη σεξουαλικότητα

ἐρίπτωσης σεξουαλικοῦ βιασμοῦ πρῖν ἀπό 23 χρόνια ἔχει προκαλέσει δημοσιογραφική, καί ὄχι μόνο, θύε-

λα. Ἐμεῖς δέν θά ἐρωτήσουμε «γιατί μετά ἀπό τόσα χρόνια ἔρχεται στό φῶς μία τέτοια ὑπόθεσις;». Ἄν γιά τό Νόμο τοῦ κράτους παραγράφονται τέτοια ἀποτρόπαια ἀμαρτήματα, γιά τόν Θεό δέν παραγράφονται, οὔτε γιά τή συνείδησι παραγράφονται. Τό μόνο, πού παραγράφει καί **διαγράφει** ἀμαρτήματα καί ἐγκλήματα (καί σεξουαλικά) εἶναι ἡ **εἰλικρινής μετάνοια** καί ἡ μετά δακρύων ἐξομολόγησις.

• Μέ εὐκαιρία τό «τσουνάμι», πού σηκώθηκε ἀπό τήν ἀποκάλυψι μιᾶς ὀλυμπιονίκης, θελούμε νά ὑπογραμμίσουμε σχετικές πραγματικότητες.

• Πῶς φτάσαμε νά ἔχουμε τόση **λύσσα** παινεξουαλισμοῦ;

Πῶς φτάσαμε νά ἔχουμε τόσα φαινόμενα σεξουαλικῶν παρενοχλήσεων καί **βιασμῶν** στό χῶρο τοῦ ἀθλητισμοῦ, στό χῶρο τῶν Πανεπιστημίων καί σέ ἄλλους ἐργασιακοῦς χώρους;

Πῶς φτάσαμε νά ἔχουμε τόσα φαινόμενα **παιδεραστίας** καί κτηνώδους οἰκογενειακῆς βίας σέ μικρά παιδιά;

Πῶς φτάσαμε στό σημεῖο νά εἶναι **ἀχαλίνωτοι** ἄνδρες καί γυναῖκες, ἀσυγκράτητοι σέ πάθη **σεξουαλικῆς μανίας**;

• Κάποτε δέν ἦσαν ἔτσι τά πράγματα. Ὑπῆρχε βέβαια πάντοτε ἀνηθικότητα, αἰσχύρτητα, ἀνωμαλία. Μά τά συμπτώματά τους ἦσαν ἐξαιρεσεις. Τώρα ἔχουμε **σεξουαλικό κατακλυσμό**.

• Ἔχουμε τά «ὀψώνια». Δηλαδή, τί πληρώνουμε τώρα; Χλευάσαμε τήν **ἀγνότητα**. Κοροϊδέψαμε τήν **ἠθική**.

Κάναμε τό **γυμνισμό** τῶν γυναικῶν καί τῶν κοριτσιῶν μόδα. Καθιερώσαμε τίς **προγαμιαῖες** σχέσεις.

Καυχηθήκαμε γιά τόν **ἐξωσυζυγικό** ἔρωτα. Προβάλλαμε ὡς πρότυπα, ἰδίως ἀπό τό διαδίκτυο, γυμνά προκλητικά γύναια. Καί τώρα δρέπουμε τούς καρπούς.

• Χωρίς Χριστό δέν ὑπάρχει **ἠθική** καί τιμότητα. Χωρίς ἠθική δέν ὑπάρχει **φρένο** στήν ἄγρια σεξουαλικότητα. Χωρίς σωστή οἰκογένεια δέν ὑπάρχει **φραγμός** στόν ὑπόνομο τοῦ βρώμικου σεξουαλισμοῦ.

Τό σέξ εἶναι **λειτουργία** μέσα στόν εὐλογη-

μένο Γάμο. Είναι **πανουργία** στην ἀχαλίνωτη ἀνωμαλία.

Οἱ μοναχοὶ στό κελλί τους, οἱ γιατροὶ στό ἐργαστήριό τους

Γιατί λησμονοῦν τό ρόλο καί τό ἔργο τους; Ἐξοικονομεῖται ἀπό τοὺς **γιατρούς**. Ὅλοι τόν τελευταῖο καιρό τοὺς δίνουν εὐσημα. Ἰδίως στοὺς λοιμωξιολόγους, ὄχι μόνο τῆς πατρίδας μας, ἀλλ' ὅλου τοῦ πλανήτη. Τοὺς ἔχουμε ἀποκαλέσει μαχητές τῆς **πρώτης γραμμῆς**. Παλεύουν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς πανδημίας τοῦ **κορωνοϊοῦ**. Μαζί τους καί οἱ νοσηλευτές καί τό λοιπὸ προσωπικὸ τῶν νοσοκομείων. Καί εὐχόμεσθε νὰ τοὺς φωτίξη ὁ Θεός καί νὰ ἔχουν δύναμι γιὰ τό φιλόνηρωπο ἔργο τους.

- Ἀνάμεσα στὴν πλειονοψηφία τῶν συνειστωμένων ἀφωσιωμένων στό ἔργο τους λοιμωξιολόγων θὰ ὑπάρχουν ὅπωςδήποτε καί παραφωνίες. Γιὰ μᾶς σπουδαία **παραφωνία** εἶναι τῶν ἰατρῶν ἐκείνων πού δέν ἀρκοῦνται στό χωρὸ τῆς Ἰατρικῆς, ἀλλ' ὑπεισέρχονται καί στό χωρὸ τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποφαίνονται ὡς καρδιάλιοι γιὰ θέματα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί **ιερῶν Μυστηρίων**. Λίγοι εἶναι αὐτοί, ἀλλὰ προκαλοῦν. Δέν ἀρκοῦνται στὰ ἰατρικὰ φάρμακα. Ρίχνουν εὐκαίρως ἀκαίρως τό **φάρμακο τῆς ἀπιστίας** καί ἀσεβείας.

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρὼ καί γιὰ τό 2021

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συνδρομή (10 εὐρὼ) καί γιὰ τό ἔτος **2021**.

- Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβλημα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

- Ἐπειὶ περιοριστοῦν στό ἀποκλειστικὸ τοῦ ἔργου, πού ἄλλωστε εἶναι τόσο σοβαρὸ.

Δέν θὰ ποῦμε τό «**ἰατρε, θεράπευσον σεαυτόν**» (Λουκ. δ' 23), ἀλλὰ θὰ ποῦμε τό «**ἰατρε, μή πέραν τῶν πεδήλων**». Μὴν ἀυθεντῆς σέ θέματα, πού δέν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητάς σου, ὅπως π.χ. τό μυστήριον τῆς **θείας Κοινωνίας**.

- Ἀλλὰ κάτι παρόμοιο ἰσχύει καί γιὰ μερικούς (εὐτυχῶς ἐλάχιστους) μοναχοὺς.

Ἀγαπητοὶ πατέρες, σὰς ἀρκεῖ τό **κελλί** σας καί ἡ ἡσυχαστικὴ ζωὴ σας. Μὴ παριστάνετε τοὺς γιατροὺς, ἐν προκειμένῳ τοὺς λοιμωξιολόγους. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι τό κύριον θέμα σας. Ἐχετε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι μπορεῖτε **αὐθεντικά** ν' ἀποφαίνεσθε γιὰ ἰατρικὰ θέματα; Σὰς ἔδωκε ὁ Κύριος ἐντολή νὰ τρομοκρατῆτε τοὺς ἀνθρώπους; Δέν μπορεῖτε νὰ δεσμεύετε ψυχές, πού εἶναι εὐκολόπιστες ἢ καί θρησκόληπτες καί νὰ βάζετε τρόπον τινὰ «κανόνα» στό ἄν θὰ πάρουν τό τάδε ἢ τό τάδε φάρμακο ἢ θὰ λάβουν τό τάδε μέτρο ὑγιεινῆς προστασίας!

Πρό παντός μὴ κάνετε κατάχρησι «γεροντικῆς» ἐξουσίας. Οἱ ψυχές δέν σὰς ἀνήκουν. Περιορισθῆτε στὰ σπουδαιότατα ἔργα, αὐτὰ τῆς προσευχῆς, τῆς πνευματικῆς μελέτης, τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πίστεως.

- Πατέρες στό κελλί σας! Εἶναι ἡ ἀσφάλειά σας. Οἱ ἅγιοι δέν ἦσαν **«γέροντες» αὐθεντίας** ἐπὶ παντός ἐπιστητοῦ. Δέν γίνεται νὰ βλέπουμε καθημερινὰ ἐφημερίδες, με πρωτοσέλιδα: **«Εἶπε ὁ γέροντας τάδε»** - **«Εἶπε ἡ γερώντισσα τάδε»!** Μὴ βάζετε «φορτία δυσβάστακτα» (Ματθ. κγ' 4) στοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ αἰτίας σας σέ θέματα ὑγείας πολλοὶ ζητοῦν ὄχι τὴ γνώμη καλῶν ἰατρῶν, ἀλλὰ μία δική σας... προφητεία!

- Αὐτὰ πού γράφουμε ἀφοροῦν καί σέ μερικούς (λίγους εὐτυχῶς) πολυπράγμονες **κληρικούς**. Μέ ὅλη τὴν ἀγάπη καί τὸν σεβασμὸ μας παρακαλοῦμε: Πατέρες! Ἐχομε ἔργο μεγάλο καί δύσκολο, τὴν καλλιέργεια τῆς **πνευματικῆς ζωῆς**. Μποροῦμε βέβαια νὰ «ἀνακατετοῦμε» καί στὰ ἰατρικὰ. Πῶς; Μέ τὴ δύναμι τῆς **προσευχῆς**. Νὰ φωτίξη ὁ Θεός τοὺς γιατροὺς, ὥστε νὰ ἀνακουφίζουν τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων.

«Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη» (Α' Κορ. ζ' 24).